

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVEU DEL
CENTRE CATALANISTA.

LAS CAMELLAS.

Cantar las Caramellas que fan las collas de jovent que la nit de Pasca van de porta en porta cantant goigs y coblas, degut potser á que lo cant anava antiguament acompanyat de l' especie de fluiol de só agut que en nostra llengua s' anomena caramella. Lo poble catalá en sa prodigiosa facilitat de trasposar las sílabas de certas paraulas, de las caramellas ne diu camalleras, camarellas y camilleras. No tractem d' esbrinar quina d' aquestas paraulas es la bona pera designar la cosa significada, puig lo nostre objecte no es lo nom sino la cosa, nostre objecte es la costum catalana que te aquestos noms; costum hermosa, plena de poesia y font d' inspiració pera l' artista.

Lo cant de las caramellas es antiquíssim, es anterior al cristianisme; y antes com ara, aquí com en tots los païssos hont se 'n cantan tenen lo mateix objecte; saludar á las personas á qui 's dedican y demanar alguna cosa de profit.

La antiga prohibició de la Iglesia católica de menjar ous durant tot lo temps de quaresma feya que al arribar á Pasca tothom tingués ganas de menjar d' aquesta sabrosa vianda, y per altre part, l' arreplega que se 'n feya en las casas en set setmanas de no consumirne, era causa de que en tal dia tothom qui criava gallinas los tenia en abundancia y li costava poch de donarne á qui 'n demanava; aixís es que á las ordres de frares mendicants, se 'ls davan ous per Pasca, al capellá que posa lo *sal pas* per la Setmana Santa se li feya present, y se li 'n fa encara en las masías, de uns quants ous; y antiguament hasta personas de representació se feyan regalos d' ous senzillament, mes tart s' introduí la moda de pintarlos de varios colors y adornarlos ab diferents adornos fins que 'n sorti la mona de nostres dias, que no es mes que uns quants ous ab pasta de pa ó una pasta de llevat dolça, D' aquí ve també la cos-